

Cena numeru 20 gr.

Redakcja i Administracja:
Kraków
ul. Dunsjowskiego 5
Telefon Redakcji 398
Telefon Administracji 310
Adres dla telegramów:
NAPRZÓD KRAKÓW

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

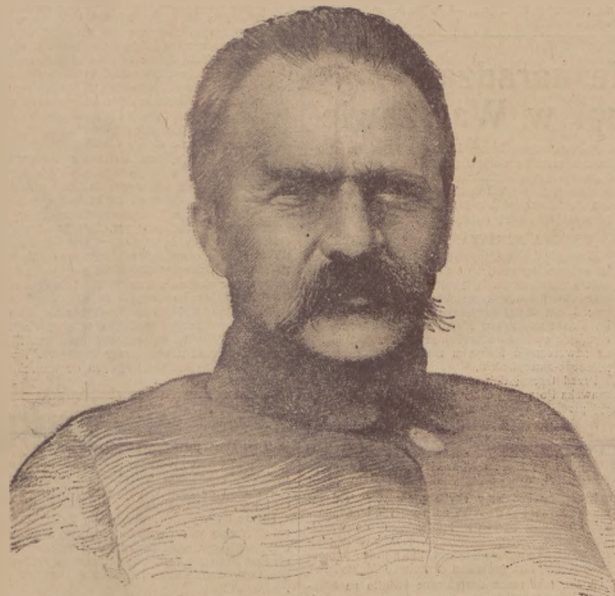
Miesięcznik zł. 4.50

Tygodnik w Krakowie 1 zło

8 złotych

Wychodzi oddzielnie raz w tygodniu poniedziałek i dni powoliściowych

Konto PKO Kraków 400.670

Marszałek Józef Piłsudski

(Fot. J. Kuczyński, Kraków)

W dniu dzisiejszym (19 marca) imieniny marszałka są uroczyste obchodzone w całej Rzeczypospolitej.

Wielki przemysł

zmiata dobrodziejstw... nam jest kłosa narodziła

Słyszemy ciągle głosy, że Polska musi być uprzemysłowiona. Widzimy też czynny w tym kierunku. Z samego rolnictwa kraj, mający pretensję być wielkim państwem i utrzymujący odpowiednio do tych ambicji maszynę biurokratyczno-militarną, żyć nie może. Jak swego czasu Wilhelm II wolał, że Niemcom należy się miejsce w słońcu, tak i u nas wolała, że tylko przemysł może nam zapewnić należne miejsce w świecie.

Są to głosy zupełnie słuszne. Dziś, kiedy stosunki między narodami polegają na wymianie towarów, a od obójności tej wymiany zależy jest dobrobyt, co widzimy na tak wymownym przykładzie Anglii i Niemiec, żaden kraj nie może zasklepić się w minionych formach gospodarczych. A taka dla Polski miniona forma jest rolnictwo. Cóż z tego, że mamy blisko trzy czwarte ludności zajmującej się rolnictwem, który stoi ona na tak niskim poziomie technicznym, że nawet w latach urodzaju wywóz zboża naraża wyzwylenie kralu! Cóż z tego, że mimo niebezpieczeństwa przecież się wywozi, kiedy płacimy za to wysokiemi cenami wewnętrznymi i — co dla każdego organizmu gospodarczego jest najgorsze — zmniejszeniem konsumpcji?

Wyjście więc z tej sytuacji leży w uprzemysłowieniu kraju. A warunki po temu są wprost idealne. Jesteśmy krajem tak bogatym w surowce. Mamy ludność robotniczą tak inteligentną jak, tak pracowitą i — niestety — o tak małych wymaganiach życiowych, że można na tych dwóch filarach: na surowcach i robotnikach budować potężny gmach przemysłowy. Możnaby mu nawet dać pewne fundamenty gdyby ten przemysł z konieczności nie musiał być nastawiony na wywóz, ponieważ rękaw wewnątrz z powodu swego ubóstwa jest tak mało pojemny.

Mając warunki dla zbudowania wielkiego przemysłu, korzystamy z nich nie jako — powiedzmy — z daru nieba, który należy odpowiednio wykorzystać, ale przeciwnie — marnujemy je, obracamy na szkodę ogółu a na korzyść jednostek czy choćby grup. Weźmy np. węgiel, który jest nerwem wszelkiego przemysłu. Mamy niemiernozno bogactwa węglowe; mamy — to jest tysiąckrotnie dowiedzione — górników — mistrzów w swym zawodzie, pracujących intensywniej niż przed wojną, i cóż się dzieje? Uprawia się z tym węglem gospodarkę rabunkową, rabuje się państwo i konsumpcję, aby jednostki się bogaciły. Mielimy

w ubiegłym lecie świetna konjunktura: wywóz do Anglii; konjunktura w sposób naturalny ustala, pozostały nam stare drogi wywozowe: do Austrii, Czech, państw skandynewskich. Wywożę węgiel, kiedy zachłanność właścicieli jest tak wielka, że nie licza się z konjunkturą, tylko dyktują niemożliwe do osiągnięcia ceny, a rezultat: tracimy te rynki zbytu. A jeżeli coś z nich się utrzyma, to kosztem publicznym, kosztem zniek taryf kolejowych, które powodują deficyt kolejowy i pociągają za sobą — jak koleją twierdzi — niemożliwość poprawy bytu pracowników.

Nasze centrum węglowe: Górny Śląsk, coraz więcej upada. W jednym miesiącu lutym wywóz węgla górnośląskiego spadł o blisko ćwierć miliona ton; w podobnej proporcji spadł wywóz do Danii, Szwecji, Austrii, Czech. Jeżeli spadek będzie się odbywał w temsamem tempie i w tychsamych rozmiarach, to za kilka miesięcy wywóz węgla ustanie, a wtedy częściowe obecnie wydalanie górników zamieni się w masowe i Górny Śląsk zaroi się od bezrobotnych — ze wszystkimi niebezpiecznemi skutkami takiego stanu rzeczy.

W tym samym czasie, kiedy niebezpieczeństwo już jest tak bliskie, wielki niebezpieczny awans są a politykę prowokowania robotników z jednej, a napychanie kieszeni rozmaitym dyrektorem z drugiej strony. Górnikom proponują przemysłowcy zmniejszenie zarobków, dyrektorzy zaś i tacy, których tak nazywają, pobierają tysiące dolarów miesięcznie. Przeciież na konferencji z prof. Kemmererem w Krakowie w ubiegłym roku przedstawiliśmy tego raka dyrektorskiego, żerującego na słabem ciele naszego przemysłu, a czy od tego czasu coś le w tych stosunkach się zmieniło? Oczywiście, zmieniło się o tyle, że górnikom pod rozmaitymi tytułami zmniejszono zarobki, dyrektorzy zaś otrzymali tłuste tantiemy z jeszcze tłustszych zysków eksportowych w 1926 r.

A czy np. w przemysle włókienniczym jest lepiej? Czy przybywających do Łodzi nie uderza widok wspaniałych pałaców baronów niemieckich i niemieckich domów na przedmieściach, w których cisną się ci z których pracy te pałace urosły? Odyby tak zwane wydatki administracyjne — bo wydatki na produkcję są stosunkowo minimalne — zmniejszono choćby o połowę, byłyby pieniądze na polepszenie plac robotników pracujących i byłyby pieniądze na zatrudnienie tych, którzy pracy nie mają. Ale co? Bezrobotny z rodziną musi żyć z 50 do 70 zł. miesięcznie, podczas gdy dyrektor przedsiębiorstwa — zmany takie wypadki — pobiera 20 tysięcy zł. miesięcznie.

Przemysłowcy nasi uprawiają politykę, scharakteryzowaną słowami: a po nas potopi! Byliby chcieliwo jak najwięcej zarobić, byłby od państwa wydość subwencje w formie zamówień czy obniżenia taryf, to dla nich wystarcza. Jaka będzie przyszłość kraju, co ich — przeważnie ludzi obcego pochodzenia i w niczem z nami niezwiązanych — to obchodzi? Zarobić, wywieźć za granicę, tam wezolo żyć — oto idealny kształt przemysłowca i takiż jego dyrektora. O rozszerzenie rynku zbytu, o umożliwienie robotnikowi egzystencji, nie mówią już o zrobieniu z niego konsumenta, o to on nie dba, bo rozum jego nie sięga poza horyzont jego gabinetu, w którym razem z dyrektorem robi bilans roczny, obliczając ilość ulokowanych zagranicą dolarów i funtów.

Nasi przemysłowcy umiata tylko pod ich wznędem nasładować wzory zagranicę: pod względem tworzenia organizacji lewiatanów czy o innych nazwach. Na tem polega cała ich sztuka, aby mieć w rękach instrument do wywierania nacisku na zarobki robotnicze. Wysyłają więc na sprowadzenie wszystkich przemysłowców pod jeden kapelus, bo wtedy mogą rządowi i robotnikom pokazać jedną pięść. Innych, dalszych horyzontów oni nie mają — dla nich najszerszym ho-

LISTY Z KRAJU

Nowy Sącz, 17 marca.

REWOLWERY WYBORCZE

Obywatele N. Sącza mają wiele sensacji odtąd zaczęły wychodzić „Goniec” i „Kurier Podhalański” popularnie znane jako „rewolwery wyborcze”. Ze strzelają bez nabicia niech posłusz następujące fakty:

„Goniec” z 14 lutego pisze między innymi w sprawie futujskich warsztatów kolejowych: „Kierownictwo sporczyło narazie w rokach zastępcy naczelnika p. inż. Karola Rajnera, znanego po waznie, jako technika wybitnych zdolności i demokracji, ciesząc się zaufaniem pracowników kolejowych. To też urzędywistwieniem żyć pracowników kolejowych byłoby zamianowanie go naczelnikiem warsztatów”. P. podpisane „B. R.”

„Odtó zapisujemy jakiegó tam B. R. kto go upoważnił do zabierania głosu imieniem pracowników warsztatowych, którzy kategorycznie twierdzą cóż wćwć przelownego!

Pan Rajner jest zdeklarowanym endeckim! „Kurier” znowu zaczyna napady na Dom Robotniczy i interesuje się teatrem robotniczym. Dobrze, krytyka bezstronna jest pożądana, ale wyrażać się jak Filip z konopi nadających na poszczególne amatorów, którzy nie przypadają do gustu pp. redaktorów, to już nie licuje z godnością krytyka i zdołnym do tego może być tylko młodzieńszek rasklepiony w koltuństwie sudeckiem.

Dalej, ogłasza jakąś wielką zabawę Rob. tow. śpiew. „Echo” na 19 marca co zupełnie z prawdą się nie zgadza, gdyż wokół żadna Instytucja Domu Robotniczego, żadnej zabawy w tym dniu nie urządziła.

— o o o —

NEDA URZEDNIKOW PAŃSTWOWYCH NA PODHALU uraga wszelkim opisom. Długie i ostre zimy, a kilkanaście tysięcy gości latem, wywołały tu taką drożyznę, jakiej niema w całej Polsce. Do tego pogarsza położenie brak wszelkich jarzyn, brak podaży żywności i drożyzna ponieszka. Ratunek śpieszny — konieczny!

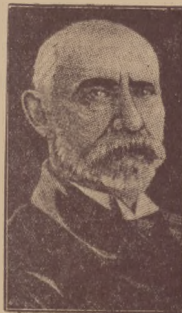
Z tego też powodu organizuje się w Nowym Targu zawodowy związek urzędnicy, mający na celu uzyskanie dodatku leńskiego. Inaczej tejże niezsiłgienia utniegni całkowitemu wyniedzieleniu pod naporem zorganizowanego parkasarska. Z. Lub.

ZAPISUJECIE SIE NA CZŁONKÓW TOW. UNIWERSYTETU ROBOTNICZEGO

Towarzysze! Zbierajcie SKŁADKI na strajk łódzki

MARSZAŁEK PIŁSUDSKI

JANIS CZAKSTE
prezydent Łotwy,
zmarł w dniu 14 bim, przeżywszy lat 67.

Nie zwlekać!

Sezon budowlany nadchodzi. Po całej Polsce, po miastach i ośledlach fabrycznych rozlega się coraz potężniejsze wołanie: **budować!** Stare domy powiększa się procent pomieszczeń, nie zaspokojonych na miano mieszkań, coraz gęściej załadniając się obydne, szkodziwie dla zdrowia i wzrost zabójcze nory. Bezrobocie, pomimo ukłócenia zimy nietylko nie zmniejsza się, ale, co jest wzrost anormalnym zjawiskiem, wykazuje tendencję wzrostu.

Na wołania skierowane pod adresem rządu, ten zasłania się brakiem kredytów. Zresztą każą nam czekać na pożyczkę amerykańską, która ma być wyhawieniem od wszystkich trosk finansowych.

Pożyczka amerykańska, o ile będzie, zasili w najbliższym razie dopiero przyszły sezon budowlany. Obecnie musimy sobie radzić sami, jeżeli nie chcemy jeszcze lednego roku zmarnować, jeżeli chcemy przynajmniej zapobiec dalszemu wzrostowi bezrobocia. Trzeba się zwrócić do źródeł krajowych.

Ostatnie tygodnie wykazały, że źródła te, zamknięte dla państwa przez przeciąg dwóch lat, mogą się nanowo otworzyć. Wystarczy tylko spojrzeć na cennik giełdowy, będąca barometrem życia gospodarczego. Zobaczyć możemy nieznane dotąd u nas zjawisko.

Pożyczki państwowe, będące dotychczas w za-

niedbania, których kupowanie było przykrym patriotycznym obowiązkiem, narazającym nabywcy na straty materialne i miano głupca, stały się nagle przedmiotem ogólnego zainteresowania.

Popłył za nimi, zwłaszcza za pewnymi kategoriami, wzrost i przewyższa znacznie podaż, na co wskazuje ich kurs z dnia na dzień rosnący.

Wskazuje to na wzrost zaufania do państwa, jako dłużnika i z drugiej strony na niechęć angażowania drobnych kapitałów w przedsięwzięcia prywatnych, z powodu związanego z tym ryzyka wobec niepomyślnej konjunktury i zastój w przemyśle.

Państwo powinno ten moment wykorzystać dla zaciągnięcia pożyczki wewnętrznej na cele budowlane. Nie trzeba się ludzi, że suma osiągnięta tą drogą, będzie wielka, że będzie wystarczała na zaspokojenie potrzeb w tym kierunku. W każdym razie 100 milionów złotych, albo choćby 50 milionów będzie można z tego źródła osiągnąć. A te pieniądze odpowiednio użycie przyczynią się do złagodzenia dwóch kłesk: mieszkaniowej i bezrobocia.

Najchętniej kupowana pożyczka państwowa jest premjowana dolarowa, która osiągnęła obecnie bardzo wysoki kurs, bo około 20 procent ponad wartość nominalną. W takiej więc lub podobnej formie emitowana, krótkoterminowa pożyczka miałaby szanse powodzenia i dalać możność przeżyczenia aż do ukończenia przetrakcji o większą pożyczkę zagraniczną.

A teraz kwestia oprocentowania i amortyzacji. Mówią, że pożyczka zaciągnięta na cele budowlane nie opłaca się. To prawda. Ale tam, gdzie chodzi o kwestię życia i zdrowia setek tysięcy bezdomnych, o kwestię bytu tysięcy bezrobotnych, nie można rzeczy traktować ściśle po kupiecku.

Państwo kosztom swych najżywniejszych interesów gospodarczych utrzymuje ogromną armię, chociaż wie, że żadna wojna nie zwróci mu włożonego w nią kapitału wraz z oprocentowaniem i niek w sferach rządowych nie ma z tej racji najmniejszych skrupułów.

Więc i tutaj nie należy się wahać. Jeżeli pieniądze uzyskane z takiej pożyczki są za drogą, aby popierać prywatny ruch budowlany, to państwo może przeczyć we własnym zakresie budować. Trzeba tylko te niewielkie, ale przecież istniejące rezerwy kapitału skierować we właściwą stronę.

Az, że uruchomienie przemysłu budowlanego jest pilne, a po drugie, że niewiadomo, jak długo konjunktura pożyczkowa będzie pomyślna.

TOMASZ MANN

znakomity powieściopisarz niemiecki, głosił ideał zbratania narodów, bawił święto w Warszawie, przygotowując grunt pod zблиżenie polsko-niemieckie.

KRÓL WIKTOR EMANUEL

We Włoszech krąży pogłoski, że stosunki między królem Wiktoorem Emanuelem III a dyktatorem Mussolinim stały się coraz bardziej napięte. Król widzi coraz wyraźniej, że „duce” daży do przywłaszczenia sobie korony, do ogłoszenia się „cezarem rzymskim”. Wyrazem tego napiętości miały być odbyta niedawno narada rodziny królewskiej, na której zastanawiano się nad tem, w jaki sposób uniknąć detronacji dynastii. Sytuacja dla króla jest tem niebezpieczniejsza, że — jak wiadomo — Mussolini przeciwstawiał wiernej królowi armii milicję faszystowską, leżącą podobno 300 tysięcy ludzi.

Sprawy partyjne

CENTRALNY WYDZIAŁ WIEJSKI PPS
Wobec ogromnego rozwoju wpływów Polskiej Partii Socjalistycznej na wsi i wobec zwiększenia się pracy organizacyjnej, Sekretariat Generalny PPS, od dnia 15 lutego br. uruchomił specjalny Sekretariat Centralnego Wydziału Wiejskiego PPS, który cały swój czas poświęca sprawom wiejskim. Biuro Wydziału Wiejskiego PPS znajduje się w Warszawie, przy ulicy Wawerskiej Nr. 7.

We wszystkich sprawach dotyczących się: 1) zakładania Kół Wiejskich lub Kół Rolniczych; 2) zaprowadzaniu na poljeckie numery lub wieksze ilości „Chłopskiej Prawdy”; 3) pracy oświatowej i kulturalnej na wsi, należy zwracać się ośobiście lub listownie pod adresem Warszawy, Wawerka 7, Centralny Wydział Wiejski PPS.

Wydział Wiejski PPS udziela też wszystkich porad i pomocy we wszystkich sprawach gospodarczych i prawnych. Na zapytania w tych sprawach Wydział udziela wyczerpujących wiadomości listownie, po nadstaniu znaczka pocztowego na odpowiedź.

Przy sposobności Wydział Wiejski PPS przypomina, że obowiązek każdego świadomego chłopca czy robotnika rolnego jest jednanie nowych zwolenników Polskiej Partii Socjalistycznej, a także rozprzestrzenianie „Chłopskiej Prawdy”. Opłata na cały rok za „Chłopską Prawdę” wynosi 2 złote 20 groszy, półrocznie 1 złoty 15 groszy.

Do dzieła towarzysze i towarzyszy! Twórzcie masowe organizacje PPS na wsi, które łącząc z organizacjami PPS w mieście wkrótce wykąją dla ludu pracującego nowy ład na sprawiedliwość i miłość bliźniego party!

Niech żyje Polska Partia Socjalistyczna!
Centralny Wydział Wiejski PPS

Ruch kolejarski

ROczne WALNE ZGROMADZENIE ZVK KOLA MIEJSKOWEGO NOWY SACZ

Odbydzie się w Domu Robotniczym w niedzielę 20 bm. o godz. 9 przed poł., a bez względu na ilość członków o godz. 10. Porządek dzienny: zgajenie; odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgrupowania; sprawozdanie z działalności zarządu Kola, sprawozdania biblioteczka i sekcji fachowych; dyskusja; sprawozdania kasowe zarządu Kola, Kina, Teatru, muzyki i kasy koleżeńskie; dyskusja; sprawozdanie komisji rewizyjnej. Wybór nowego zarządu, komisji rewizyjnej, sekcji fachowych i sekcji Kina; wnioski i dyskusja. Wstępu wyłącznie dla członków ZVK.

Z YCIA KOLEJARZY W CHABOWCE

(Walne Zebranie pracowników kolejowych odbyte dnia 13 bm. w Chabowce wyraziło ostępienie zarządowi wotum ufności. W skład nowego Zarządu wybrano: przew. kol. Ryś St., sekretarz Zeiglewicz Bronisław, skarbnik Piasecki Franciszek, nadto Kukulski Waw. bibliotekarz, Nić Wiktor, Papuga Andrzej, Rączka Szymon, Niźnik Paweł, Komisja rewizyjna: Malachan Paweł, Czeszyński Piotr. Zebrani wzywają WW ZVK do dalszej energicznej obrony pracowników kolejowych, a za dotychczasowe stanowisko uchwalają członkom Wydziału ZVK pełne wotum ufności a tak samo klubowi powołanemu PPS za dotychczasową obronę na terenie Sejmu. Zebrani potępiąją zdrańdiecka robotę żółtych związków jak ZZP, PZK, wyrażając im porządnie za rozbijanie klas robotniczych. Domagają się kategorycznie pełnego unudorowania w dziale drogowym, w myśl dążeń WW ZVK.

KLĘSKA ŻÓŁTYCH W RZESZOWIE I TRZCIANIE

(Enerpicznie ZZP zwolani dnia 5 bm. w sali Sołoka w Rzeszowie zgromadzenie, z którego pod naporem burzliwych kolejarzy prezes ZZP Nowakowski i przewod. Z. O. Kabat musieli wiać mogli za pas i uciekać. Następie zgromadzenie urzadził ZVP w Trzcianie dnia 13 bm. I tu spotkała enerpicznym hianiecia kolejki. Po zgajeniu przez p. Kabata, prezydium zostało wybrane z naszego łona, udzielisz głosu p. Kabatowi, na ogólne życzenie zebranych. P. Kabat mając jednak tylko do wypowiedzenia same demagogiczne kłamstwa, w obecności naszej nie chciał tego uczynić i wraz z trzema zwolennikami wśród okrzyków „zdrczy, klamcy” itd. sromotnie sie opuścił. Po przedmówieniu kol. Raka i kol. Buczyńskiego, którzy wyświeltili niecną robotę ZZP, została jednogłośnie uchwalona następująca rezolucja:

„Zgrupowanie pracownicy dzialu drogowego w Trzcianie, zwolani przez Z. O. Związku kolejarzy ZZP uchwalają: Zebrani domagają się zrealizowania postulatów dzialu drogowego, zaś w poszczególne odcinkach przeprowadzenia ostatniego zarządzenia MK i DKP Kraków, o wprowadzeniu pelnych dni pracy dla pracowników stalo-dziennych i wprowadzenia i zastosowania cen rynkowych dla pracowników sezonowych, nie mniejszych od 3 zł. dziennie.

Zgrupowani uchwalają pełne zaufanie całom związkowym ZZK i posiom PPS, broniącym postulatów klasy pracującej.

Będąc świadkami ichorństwa plalnych agitatorów z Zawodowego Zjednoczenia Polskiego, którzy nie mieli odwagi obradować jawnie, zgromadzeni uchwaliają im potępienie!”

Uważamy że ZZP dość wybydało w ostatnich dniach okrc Krakowski i przyszło do przekonania, że pracownicy drogowi są dość świadomi i poznali się na ZZPowskiej demagogii a na lep żółtego związku nie pójda!

— o o o —

Rozpowszechniajcie „Naprzód”!

CZOPRI HEMOROIDALNE
KAGODZA
USUWAJA
BOLE
SWEDZENIE
KREWAWIENIE
Tętno Gęstociepno-Fragmentacyjna
„AP-KOWALSKI”
WARSZAWA

376
BIUST
Marszałka PIŁSUDSKIEGO
model (5070) piwowany — (praca Gustawa Rogalskiego) poleca na arcydzieło imielnowe firma:
A. ZEMBRZYCKI, Florjańska 9.

ALBORAL
samodziałający
środek do prania

WALNE ZGROMADZENIE

Członków Spółdzielni Spożywczej Kolejarzy „SAMOPOMOC” w Nowym Sączu, w domu własnym przy ul. Zygmontowskiej, odbędzie się dnia 26 marca 1927 r. o godzinie 4 po południu a w razie braku kompletu o godzinie 5 po południu bez względu na ilość zebranych członków, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgrupowania
 - 2) Sprawozdanie Zarządu z czynności i rachunków za rok 1926
 - 3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej
 - 4) Wniosek Komisji rewizyjnej o udzielenie Zarządowi absolutorium za rok 1926
 - 5) Uzupełniający wybór członków Rady Nadzorczej
 - 6) Podział czystego zysku
 - 7) Wnioski
- Wnioski członków będą brane pod obrady tylko te, które zostały wędnie zgłoszone.
- Za Zarząd:
Bujas Stanisław.

Imieniem Towarzystwa „Sanopomoc” w Radomyślu wielkim zgłaszam, że Towarzystwo jest w likwidacji a kitokolwiek ma jakie pretensje może je zgłosić w przeciągu 1-go roku od daty dzisiejszej do Towarzystwa „Sanopomoc” na ręce dyrektora Schulima Gołda w Radomyślu wielkim.

Radomyśł wielki, 15 marca 1927.

KONKURS.

Pewitawa Kasy Chorych w Krodnie ma do obadzenia stanowisko kierownika apteki. Wysokość wynagrodzenia zostanie ustalona droga specjalnej umowy, nie będzie wszakże niższą od VII. stopnia płacy według norm uposażenia urzęd. ników państwowych, plus 10% i 15% dodatków wynagrodzających.

- Oferci z podaniem warunków należy wysłać najpóźniej do dnia 26 marca br. pod adresem Powiatowej Kasy Chorych w Krodnie, a dołączyć:
- 1) Dowód przynależności państwowej Polskiej
 - 2) Dyplom naukowy
 - 3) Dyktando własnoręcznie napisany przebieg choroby
 - 4) Świadectwo z dotychczasowej pracy
 - 5) Adresy przynajmniej 2-eh godnych zausania osób, na których referencje kandydat może się powołać.

Krodno, dnia 17 marca 1927.
Dyrektor: Przewodniczący Zarząd
Inż. Żulawski mp. Rabej m. p.

Obrzy malarzy polskich sprzedaje najtaniej
Z. ZIEMBICKI 384
KRĄKÓW — PIAC MARCHACKI L. 2.
Robota osobno wyjmo na prośbienie do wykona. Wezwanie ogłoszenia przy bupcie na spłaty. Wnioskuj skwitować. — Odbieranie (dotarcie) najtaniej dostawo niżej. Wz. 20 zł. — Wynajem. We własnym interesie uważaj przed nie adresem.

ADUSIONKA kartę swoistą na nazwisko Stanisław Grzybowski ustanawiam.

ROMAN FELIKS ustanawia zgubioną kalesonkę wojskową wydać przez P. K. U. Kraków.

UNIWE-ZNIAW zagubiona kieszonkę wojskową wystawiona przez P. K. P. Bielsko. Konstantyna Pawłusa stolara kiesz. Zdobicie (ad Żywicie) 188.

WŁADYSLAW zagubione wojsk. wydane przez P. K. Bielsko. Władysława ustanawiam Zająd Aleksander.

Zwracamy się do wszystkich!

Zachęcając skłószawać wybory szwajcarskiej fabryki czekolady
G. G. LARDELLI, WARSZAWA
a cewni testowany, że stale nasze tylko słodczye jedac będziecie, przekonaszwy się o ich pierwszorzędną jakość. Polakom jako jedynym pod względem dobroci.
Irysy Amiatkowna (tak zwano „Stoiwarki”)
Daguetki kremowe
Zasadniczo osnowowe w kilkudziesięciu odmianach
Czekolady tabacowe w różnych smakach
Odetki i konserwy czekadkowe niedzwiane
Bombonierki, kanony i wiele innych.
Zasęgatwio na Malpolskiej i Słank
ZWIĄZEK KUPCOW „ALLIANCE”
Siu o og. 20.
KRĄKÓW, BITURO I BURT RYNEK GŁ. L. 83.
SKLEP DETALICZNY ULICA SZEWSKA L. 11.
Zadzajcie waszcie. 888

XX. Zwyczajne Walne Zgrupowanie

Stow. „Samopomocy Dorosłej” w Krakowie odbędzie się w niedzielę 20 marca 1927 o godz. 4 popoł. a w razie braku kompletu o godz. 4 30 tego samego dnia w rektarzu Q. O. Franciszkańskiego przy ulicy Franciszkańskiej L. 4 z następującym porządkiem dziennym:

1. Zgajenie.
2. Odczytanie protokołu z ost. Waln Zgrupowania
3. Zamknięcie rachunkowe za rok 1926 i udzielenie absolutorium Wydziałowi.
4. Ustanowienie wysokości wkładek na r. 1927
5. Wybór uzupełniający Wydziału.
6. Wybór uzupełniający Sądu polubownego.
7. Wybór komisji rewizyjnej.
8. Wnioski czunowców.

Wydział.

Reklama dźwignią handlu!